

drieluik met uil van minerva

1

ik en mijn blonde
oogopslag op de tram

kale man met hond
gesluerde dame
jongen in trainingspak

iedere stop een nieuw oordeel
iedere blik brengt kleine
wonden aan ik weet niet
waar ik mijn ogen laten moet

2

“we doen aan alles mee”
man bij de kassa

we deden altijd al
aan alles mee

we zouden onze eigen burens
verraden voor een vol vel
kristalzegels

3

de stad beweegt op de maat
van de klapwiekende vleugels

de straatstenen liggen er netjes bij

het was bij nader inzien
allang duidelijk
wiens ruiten
we zouden ingooien

drieluik met ontsnapingsgevaar

1

ik laat mezelf melkschuimachtig
over de randen van de badkuip kolken

waaier uit als kwallenpopulaties
naar het grote licht daarboven

hak schuldbewust mijn
massaconsumerende armen af
met iedere houw tien andere

raak metrisch vierkant de wanden vul de ruimte
met mijn onmiddellijke aanwezigheid

en de wereld
die onuitputtelijke dingenfontein

keert rechtstreeks in mij weer

2

ik manifesteer me op de raarste plekken
begin mijn transactie met de

woekering

die mij ertoe verleidt
om in te haken op haar groove
weg te kijken als het hapert

om te vergeten hoe ik telkens opnieuw

hoe niet in vrije val
maar hortend stotend struikelend

ik heb weinig nodig
maar altijd iets een haakje
om me vast te klampen niet
weg te glippen

3

ik ben het de wereld verschuldigd
om ieder moment totaal oorspronkelijk te zijn
ieder moment opnieuw geboren te worden

alles in mij is onverbiddelijk aanwezig

er zijn lichaamsdelen
waarmee je niet kunt hyperventileren

als je de opname
comprimeert lijkt het net een lange
ononderbroken schreeuw

drieluik met einde der tijden

1

ik neem dagelijks de bus
de bus is een heilige, loopt
op biogas en beloftes over later

ik bereik iedere ochtend
vóór het einde der tijden
mijn bestemming

2

ik hoor iemand schreeuwen
dat de wereld geen
reserveband heeft

hoe iemand anders zijn biefstuk
medium rare bestelt

ik weet niet wat oorverdovender is

ik lig met hoofdpijn op de bank
tel de overgebleven momenten
zesendertig, vijfendertig,
enzovoort

3

ik heb spijt van alle pijnstillers
die het me te makkelijk hebben gemaakt

nog meer dat ze
onderdeel van me zijn geworden ik ze
niet terug kan nemen